

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کنفرانس جناب سید عباس در گروه خیمه گاه حضرت ابوالفضل با موضوع: **متعّه سنت الهی و رسول خدا یا سنت جاهلیت؟**

سید عباس: بِسْمِ اللّٰهِ

سید عباس: برادر ما به گروه وهابیون رفتن و در انجا چند شبهه مطرح کردن

۱. متعه اصلا ریشه و مبنای قرانی نداره

۲. ریشه در سنت نداره

۳. پیامبر متعه نکرده

۴. متعه از سنت جاهلیت است

سید عباس: اما جواب ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾

سید عباس: اینکه متعه ریشه و مبنای قرانی ندارد سخنی هست باطل و یاوه زیرا مفسرین اهل سنت اقرار کرده اند ایه ۲۴ سوره نساء شان نزولش برای متعه و صیغه هست ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾

سید عباس: وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلِّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿نساء / ۲۴﴾

و زنان شوهردار [نیز بر شما حرام شده است] به استثنای زنانی که مالک آنان شده‌اید [این] فریضه الهی است که بر شما مقرر گردیده است و غیر از این [زنان

نامبرده] برای شما حلال است که [زنان دیگر را] به وسیله اموال خود طلب کنید در صورتی که پاکدامن باشید و زناکار نباشید و زنانی را که متعه کرده‌اید مهرشان را به عنوان فریضه‌ای به آنان بدهید و بر شما گناهی نیست که پس از [تعیین مبلغ] مقرر با یکدیگر توافق کنید [که مدت عقد یا مهر را کم یا زیاد کنید] مسلماً خداوند دانای حکیم است (۲۴)

سید عباس: *ولا شك أنه كان مشروعاً في ابتداء الإسلام*

هیچ شکی در این نیست که متعه در ابتدای اسلام جایز بوده است .

تفسیر ابن کثیر ج ۱ ص ۴۷۵

پس با این کلام ابن کثیر مشخص می شود متعه در صدر اسلام بوده و دو جواب داده می شود هم ثابت متعه در قران هست و هم ثابت از جاهلیت نیست بلکه در صدر اسلام بوده پس عدم ریشه و مبنای قرانی شد باطل و همچنین برای جاهلیت هم هست شد باطل

سید عباس: اما دیگر مفسرین اهل سنت هم چنین تصریح کرده اند که جمهور مفسرین اهل سنت قائل بر این هستند در صدر اسلام متعه جایز بوده

وقال الجمهور: إن المراد بهذه الآية: نكاح المتعة الذي كان في صدر الإسلام

سید عباس: وقد روى عن ابن عباس: أنه كان يفتى بجواز المتعة، ثم رجع عن ذلك وقد تكلف قوم من مفسري القراء، فقالوا: المراد بهذه الآية نكاح المتعة

سید عباس: اینها همه نظرات مفسرین شهیر اهل سنت هست

سید عباس: پس اولاً علمای عمریه در شان نزول ایه گفته اند این ایه برای متعه یا

همان صیغه هست

سید عباس: و همچنین ثابت شد در صدر اسلام هم بوده و برای جاهلیت نیست

سید عباس: اما اینکه ادعا کردند ریشه در سنت ندارد ، خوب اگر ریشه در سنت

ندارد آیا دختر ابوبکر که متعه می داده بدعت گذار بوده و زنا می داده؟

سید عباس: حدیثنا یونس قال : حدیثنا أبو داود قال : حدیثنا شعبه ، عن مسلم القرى

، قال : دخلنا علی أسماء بنت أبی بکر ، فسألناها عن متعة النساء ، فقالت : « فعلناها علی عهد النبی صلی الله علیه وسلم »

مسلم القرى روایت میکند: ما داخل شدیم نزد اسماء دختر ابی بکر و از او در

مورد متعه زنان پرسیدیم، پس گفت: ما در زمان رسول خدا (صلی الله و علیه و آله)

انجام می دادیم.

مسند ابی داود الطیالسی ج ۳ ص ۲۰۸

سید عباس:

ما رَوَتْ أسماء بنت أبی بکر^(۱)

عن النبی ﷺ

۱۷۴۲- حدیثنا یونس ، قال : حدیثنا أبو داود ، قال : حدیثنا شعبه ، عن مسلم القرى^(۲) ، قال : دخلنا علی أسماء بنت أبی بکر ، فسألناها عن متعة النساء ، فقالت : فعلناها علی عهد النبی ﷺ .

(۱) هی أسماء بنت أبی بکر الصدیق ، زوج الزبیر بن العوام ، وأم ابنه عبد الله ، أمها فقیلة بنت عبد العزی العامریة ، تعرف بذات النطاقین ، هی وأیوها وجدعا وابنها صحابیون ، كانت أسن من عائشة بیضع عشرة سنة ، هاجرت حاملاً بعید الله ، وشهدت الیرموک مع زوجها الزبیر ، ولها مواقف مشهورة ، رضی الله عنها . توفیت سنة ثلاث وسبعین ، وهی آخر من مات من المهاجرات . أسد الغابة ۹/۷ ، السیر ۲/۲۸۷ ، الإصابة ۷/۴۸۶ .

(۲) فی م : « القرشی » .
(۳) حدیث صحیح . واختلف فی منه : آی المتعین هی ، أم متعة النساء ، أم متعة الحج ، فأخرجه النسائی فی الکبری (۵۵۴۰) ، والطبرانی ۱۰۳/۲۴ (۲۷۷) من طریق المصنف ، واقتصر عند الطبرانی علی لفظ : « المتعة » .

وأخرجه أحمد (۲۶۹۹۱) ، ومسلم (۱۲۳۸) ، والطبرانی ۷۷/۲۴ (۲۰۲) ، والبیهقی ۵/ ۲۱ من طریق روح بن عبادة ، عن شعبه ، عن مسلم القرى ، قال : سألت ابن عباس عن « متعة الحج » فرخص فیها ، وكان ابن الزبیر ینهی عنها ، فقال : هذه أم ابن الزبیر - یعنی أسماء - تحدث أن رسول الله ﷺ رخص فیها ، فادخلوا علیها فاسألوها . قال : قدخنا علیها ، فقالت : قد رخص رسول الله ﷺ فیها .

ثم أخرجه مسلم - عقبه - من حدیث عبد الرحمن بن مهدی ، وغندر ، عن شعبه بهذا الإسناد ، قال مسلم : فأما عبد الرحمن ؛ ففی حدیثه « المتعة » ولم یقل : « متعة الحج » ، وأما ابن جمقر ؛ فقال : قال شعبه : قال مسلم - یعنی القرى - لا أدری متعة الحج أو متعة النساء . =

مَسْنَدُ أَبِي دَاوُدَ الطَّيَالِسِيِّ

سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ بْنِ الْجَارُودِ
المتوفى سنة ۲۰۴ هـ

تحقیق

الدكتور محمد بن عبد المحسن التركي

بالتعاون مع

مركز البحوث والدراسات العربية والإسلامية

بدمشق

الجزء الثالث

هجرو

للطباعة والنشر والتوزيع والاعلان

سید عباس: اما جالب هست اگر سنت نیست و بدعت هست چرا پیامبر با صحابی انجام می دادن؟

این مطلب در کتاب صحیح بخاری - طبع (امیریه بولاق مصر) - کتاب التفسیر - باب فمن تمتع بالعمرة الى الحج - صفحه ۲۷ موجود می باشد

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي بَكْرٍ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ 4246
بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَنْزَلَتْ آيَةُ الْمَتْعَةِ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَفَعَلْنَاهَا مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَنْزَلِ قُرْآنٌ يُحَرِّمُهُ وَلَمْ يَنْهَ عَنْهَا حَتَّى مَاتَ رَجُلٌ
بِرَأْيِهِ مَا شَاءَ قَالَ مُحَمَّدٌ يُقَالُ إِنَّهُ عَمَرُ

آیه متعه در کتاب خدا نازل شد . پس ما با پیغمبر در زمان رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم متعه انجام دادیم و آیه ای نازل نشد تا آن را حرام کند و رسول خدا هم از آن نهی نفرمودند . در این هنگام شخصی طبق نظر خودش هرچه خواست گفت (متعه را حرام کرد) ، محمد بخاری می گوید آن کسی که متعه را حرام کرد عمر بود

سید عباس: این روایت هم دو چیز را ثابت می کند اولاً متعه در قران بوده و ایه نازل شده و ریشه در قران داره و ثانیاً رسول خدا هم متعه می کرده

سید عباس: همچنین صحابی تا زمان ابوبکر و عمر هم با یه مشت خرما متعه می کردن

حدثنی محمد بن رافع حدثنا عبد الرزاق أخبرنا بن جريج أخبرني أبو 1405
الزبير قال سمعت جابر بن عبد الله يقول كنا نستمتع بالقبضة من التمر والدقيق

الأيام على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم وأبي بكر حتى نهى عنه عمر في شأن عمرو بن حريث

از جابر بن عبد الله الأنصاري شنیدم که می گفت: ما در زمان رسول خدا و ابو بکر در مقابل يك مشت خرما یا آرد متعه می کردیم. تا اینکه عمر در قضیه عمرو بن حریث از آن نهی کرد

صحیح مسلم، ج ۲ ص ۱۰۲۳، اسم المؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري الوفاة: ۲۶۱، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي

سید عباس: سوال می کنیم ایا صحابی نفهمیدن که ایه در قران نیست و بدعت می گذاشتن و بر سنت جاهلیت عمل می کردن و ابو بکر و عمر هم جلویه انها را نمی گرفت؟

سید عباس: جالبه صحابی می گویند ما متعه حج و نسا رو با هم انجام می دادم

حَدَّثَنِي حَامِدُ بْنُ عُمَرَ الْبَكْرَاوِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ عَنْ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي - 2192
نَضْرَةَ قَالَ كُنْتُ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ فَأَتَاهُ آتٌ فَقَالَ إِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَابْنَ الزُّبَيْرِ
اِخْتَلَفَا فِي الْمُتَعَتَيْنِ فَقَالَ جَابِرٌ فَعَلْنَاهُمَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ نَهَانَا
عَنْهُمَا عَمْرٌ فَلَمْ نَعُدْ لَهُمَا

صحیح مسلم

ابو نضره می گوید من نزد جابر بن عبد الله بودم یکی آمد و گفت ابن عباس و ابن زبیر در دو متعه (متعه حج و متعه نساء) اختلاف کردند جابر گفت: ما با پیغمبر در

زمان رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هر دو را انجام می دادیم سپس عمر ما را از هر دو نهی کرد و دیگر آنها را انجام ندادیم

سید عباس: هم پیامبر انجام می داد و هم صحابی

سید عباس: پس ثابت شد از منظر وهایت رسول خدا بدعت گگذار و تابع جاهلیت است خخخخخخ

سید عباس: و جالبه که خود عمریه می گویند ان کسی که از متعه نهی کرد عمر بن خطاب بود و خود عمر تصریح کرده متعه در زمان پیامبر انجام می ده و من نهی کردم

سید عباس: و قد صح أن عمر رضی الله عنه نهی الناس عن المتعة فقال متعتان کانتا

به روایت . علی عهد رسول الله وأنا أنهی الناس عنهما متعة النساء و متعة الحج

صحیح آمده است که عمر نهی کرد از متعه و گفت دو تا متعه زمان پیامبر (صلی

الله علیه و آله و سلم) حلال بود و مردم به آن عمل می کردند و من عمر آن دو را

نهی می کنم و آن دو عبارت است از متعه نساء و متعه حج

المبسوط للسرخسی، ج ۴، ص ۲۷

سید عباس: حالا چند مطلب وجود دارد

سید عباس: آقایان می گویند متعه در زمان پیامبر حرام شده خوب اگر در زمان

پیامبر حرام شده چرا عمر می گوید در زمان پیامبر متعه انجام می شده و من انرا

حرام کردم؟

سید عباس: سوال دوم

سید عباس: اقایان می گویند متعه در خیبر حرام شد خوب اگر در خیبر حرام شد چرا می گویند متعه اصلا در اسلام جایگاهی ندارد و برای جاهلیت هست و سنت پیامبر هم نیست؟

اینجاست که عمریه می چاین 😊😊😊 سید عباس:

سید عباس: [?][?][?][?]

سید عباس: جالبه نتنها عمر بلکه صحابی هم تصریح کردن که متعه در زمان پیامبر بوده ولی عمر انرا نهی و حرام کرد

حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ، حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي - 14479 سید عباس: نَضْرَةَ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: " مُتَعَتَانِ كَانَتَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَهَانَا (۲) " عَنْهُمَا عُمَرُ، فَأَنْتَهَيْنَا

به روایت صحیح آمده است جابر صحابی گفت: دو تا متعه زمان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) حلال بود و مردم به آن عمل می کردند و عمر آن دو را نهی کرد و آن دو عبارت است از متعه نساء و متعه حج

إسناده صحیح علی شرط مسلم (2)

الکتاب: مسند الإمام أحمد بن حنبل لمؤلف: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ۲۴۱هـ) المحقق: شعيب الأرنؤوط - عادل مرشد، و آخروناشراف: د عبد الله بن عبد المحسن التركي الناشر: مؤسسة الرسالة - ج

سید عباس: جالب اینجاست عمریه روایت دارن مولا علی ع عمر را مورد ذم خورد قرار داد به خاطر حرام کردن متعه

سید عباس: قال علی رضی الله عنه لولا أن عمر رضی الله عنه نهی عن المتعة ما زنی . إلا شقی

اگر عمر نهی نمی کرد از متعه، زنا نمی کرد مگر افراد شقی و پست

تفسیر الطبری، ج ۵، ص ۱۳

سید عباس: البته شایان ذکر هست این نکته رو دقت کنید

👉👉👉👉👉
سید عباس:

سید عباس: اقایان عمریه برای ماست مالی کردن رسوایی عمر می گویند عمر گفته من نهی کردم نکگفته من حرام کردم

سید عباس: اما جواب شیعه چیه؟

سید عباس: جواب این است نهی عمر در اینجا به معنای حرمت است چرا؟ چون که متعه در زمان پیامبر انجام می شده و عمر انرا نهی کرده لذا اگر حرمت در عهد و زمان رسول خدا بوده چرا عمر می گوید در ان زمان متعه انجام می شده و من نهی می کنم؟ پس موید این است و عقیده ما را مرتفع می کند که نهی عمر به معنای حرمت است چون متعه در زمان رسول خدا بوده و بعد عمر انرا حذف کرد

سید عباس: ثانیا اگر متعه در زمان رسول خدا حرام بوده و عمر فقط نهی کرده و

حرام را رسول خدا کرده چطوری پس در زمان سول الله انجام می شده؟

سید عباس: ثالثاً نهی از انجام عمل به معنای ترك ان است و ترك هم در لغت و فقه به معنای حرمت است

سید عباس: اما جالب اینجاست ما روایتی که از عمر در مصادر شیعه داریم این هست عمر بن صحاك تصريح کرده این حرمت بوده و نه نهی

👉👉👉👉👉 دقت بفرماید

سید عباس: علامه مجلسی قدس سره در کتاب حق الیقین در ضمن طعن سوم از مطاعن عمر فرموده است: عامه و خاصه (👉👉) بطرق متعدده متواتره، (👉👉) روایت کرده اند که عمر بر منبر به آواز بلند می گفت: «متعنان کانتا علی عهد رسول الله (ﷺ) و انا احرمهما (👉👉) و اعاقب علیهما متعه النساء و متعه الحج». ترجمه: دو متعه در زمان رسول الله بود من آنها را حرام می کنم و انجام دهنده آنها را مجازات و به کیفر می رسانم متعه نساء (عقد موقت) و حج تمتع.

سید عباس: و چجالب هست در دیگر روایت شیعه کلمه نهی در کنار حرمت می آید و موید این هست که نهی از متعه همان حرمت است

👉👉👉👉👉 سید عباس:

سید عباس: در جواهر الکلام - ج ۳۵ - ص ۱۳۹ آمده است که: مشهور بین فریقین است که عمر بالای منبر گفت: «ایها الناس متعتان کانتا علی عهد رسول الله

(👉👉) انا أنهی عنهما و احرمهما (👉👉) و اعاقب علیهما: متعه الحج و متعه

النساء» و فی لفظ آخر «ثلاث کن علی عهد رسول اللہ انا أنهی عنهن و احرمهن و
«أعاقب علیهن و هی متعة النساء و متعة الحج و حی علی خیر العمل

سید عباس: و سوال می کنیم اگر رسول خدا متعه را حرام کرده بود چرا در زمان
ایشان انجام می شده و چرا عمر انرا نهی کرد؟ مگر در زمان پیامبر حرام نشده؟
چرا مردم باز انجام دادن که عمر انرا نهی کرد در حالی که در زمان پیامبر هم
انجام می شده لذا نتیجه این هست سناریو تحریم متعه در زمان عمر بن صحاک شد
باطل و مخدوش و مطرود و نهی و حرکم هم توسط عمر بوده همان طور که
بخاری این را در کتابش اقرار کرد ولی در جلد های کنون بخاری انرا حذف
کردن

سید عباس: اما جالب هست اگر سنت نیست و بدعت هست چرا پیامبر با صحابی
انجام می دادن؟

این مطلب در کتاب صحیح بخاری - طبع (امیریه بولاق مصر) - کتاب التفسیر
- باب فمن تمتع بالعمرة الى الحج - صفحه ۲۷ موجود می باشد

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي بَكْرٍ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ
بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَنْزَلَتْ آيَةُ الْمَتْعَةِ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَعَلَّمَنَاهَا مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَنْزَلْ قُرْآنٌ يَحْرِمُهُ وَلَمْ يَنْزَلْ قُرْآنٌ يَحْرِمُهُ وَلَمْ يَنْزَلْ قُرْآنٌ يَحْرِمُهُ
بِرَأْيِهِ مَا شَاءَ قَالَ مُحَمَّدٌ يُقَالُ إِنَّهُ عَمَرَ

آیه متعه در کتاب خدا نازل شد . پس ما با پیغمبر در زمان رسول خدا صلی الله
علیه و آله وسلم متعه انجام دادیم و آیه ای نازل نشد تا آن را حرام کند و رسول
خدا هم از آن نهی نفرمودند . در این هنگام شخصی طبق نظر خودش هرچه

خواست گفت (متعه را حرام کرد) ، محمد بخاری می گوید آن کسی که متعه را حرام کرد عمر بود

این روایت هم دو چیز را ثابت می کند اولاً متعه در قران بوده و ایه نازل شده و ریشه در قران داره و ثانیاً رسول خدا هم متعه می کرده

سید عباس:

سید عباس: اولاً سوال خواهر نیلو را پاسخ بدم که فرمود چرا عمر متعه را حرام کرد

سید عباس: این نکته ظریفی دارد که هر شیعه ای باید انرا بداند

سید عباس:

سید عباس: دلایلش اینه

پیامبر فرمود دشمن علی ع حرام زاده است

سید عباس: از طرفی مولا علی ع هم فرمودند: اگر عمر متعه را حرام نمی کرد هیچ انسانی زنا نمی کرد به جز شقی حالا این یعنی چی؟ یعنی عمر با حرام کردن متعه، زنا را زیاد کرد و وقتی زنا زیاد شود بطبع زنا زاده زیاد می شود وقتی زنا زاده زیاد شد دشمن مولا علی ع هم زیاد می شود چون پیامبر فرمودند دشمن علی ع حرام زاده هست

سید عباس: حالا فهمیدید چرا این حرامی متعه را حرام کرد؟

سید عباس: این مطلب رو ما قبلا هم در گروه هم حقیر و هم استاد محمّد یاسین بحث کردیم این موضوعیت تاریخی دارد و سند هم نداره ولی از باب تسامح می شود اخذ کرد

سید عباس: متعه نسا یعنی با زنی برای وقتی معلوم با مهریه معلوم صیغه و ازدواج موقت کنید

سید عباس: در مورد معنای متعه حج هم ایت الله میلانی توضیحی داده اند که لینک می دم

سید عباس: متعه حج چیست؟

منظور از متعه حج این است که انسان در ماه های حج به قصد انجام حج تمتع از میقات، لباس احرام بپوشد، سپس به خانه خدا بیاید و طواف کند و پس از سعی بین صفا و مروه، تقصیر نماید و از احرام در آید. آن گاه در همان سفر، دوباره از مکه لباس احرام بپوشد و مُحْرِم شود؛ هر چند بهتر است که از مسجد الحرام مُحْرِم شود. سپس به سوی عرفات و مشعر الحرام برود و اعمال حج را تا پایان به جای آورد.

با این اقدام، حج تمتع و عمره آن را انجام داده است. واژه «متعه» به معنای بهره و لذت بردن است. از آن جا که در این نوع حج، انجام امور ممنوع در حال احرام و لذت بردن ها، در فاصله زمانی میان دو احرام مباح می شود، از آن به متعه حج یاد می شود

تقصیر: گرفتن مقداری از موی سر یا ریش یا ناخن را می گویند . 1

<http://www.al-milani.com/farsi/library/lib-pg.php?booid=30&mid=154&pgid=1440>

سید عباس: ر ققا

سید عباس: جواب سراج به مطالب ما رو نگاه کنید

سید عباس: خدا شاهده گاف ها رو ببینید

سید عباس: ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾

:Forwarded from ﴿﴾ Seraj ﴿﴾

خب در اینجا من فقط چیزایی که سندی واسشون آورده شده جواب میدم نه ادعاها و تهمت های ایشون بر اهل سنت که اگه پاش برسه نظر مفسرینرو میارم

:Forwarded from ﴿﴾ Seraj ﴿﴾

در چند پیام بالا که ابن کثیر گفته جایز بوده بله ما هم میگییم جایز بوده چون هنوز دلیل حرمتش نازل نشده بود جایز چیزیه که نه سنت هست و نه حرام در اوایل اسلام صیغه جایز بوده چون یکی از انواع ازدواج در زمان جاهلیت بوده و مثل دیگر احکام تدریجی حرمت و احکام نازل میشد

سید عباس: 😄😄😄😄

سید عباس: پس ثابت شد در صدر اسلام جایز بوده وقتی جایز بوده

سید عباس: چرا می گه اصلا در اسلام نبوده؟

الهی انا انا وانت انت Forwarded from: برادر سراج

Forwarded from Seraj: بله از جاهلیته

سید عباس: اما من تحدی می کنم دروغ رو ثابت کنه

سید عباس: این رسوایی اول

سید عباس: بعد سوتی و کافی داد گفت جایز یعنی اینکه نه سنت هست و نه حرام

سید عباس: یعنی پیامبر به بدعت رو جایز کرده بوده و صحابی هم انجام می

دادن؟

سید عباس: خلاصه پیامبر که هم جایز کرده بوده متعه را و خودش هم متعه کی کرده ایا بدعت گذاشته یا سنت گذاشته؟

سید عباس: اقا از جماعت عمریه به سوال داریم، معاویه خلیفه ۴ شما که متعه می کگرده ایا به سنت رسول خدا عمل می کرده یا بدعت گذار بوده؟ و اگر متعه حرام شده چرا معاویه متعه می کرده؟

سید عباس:

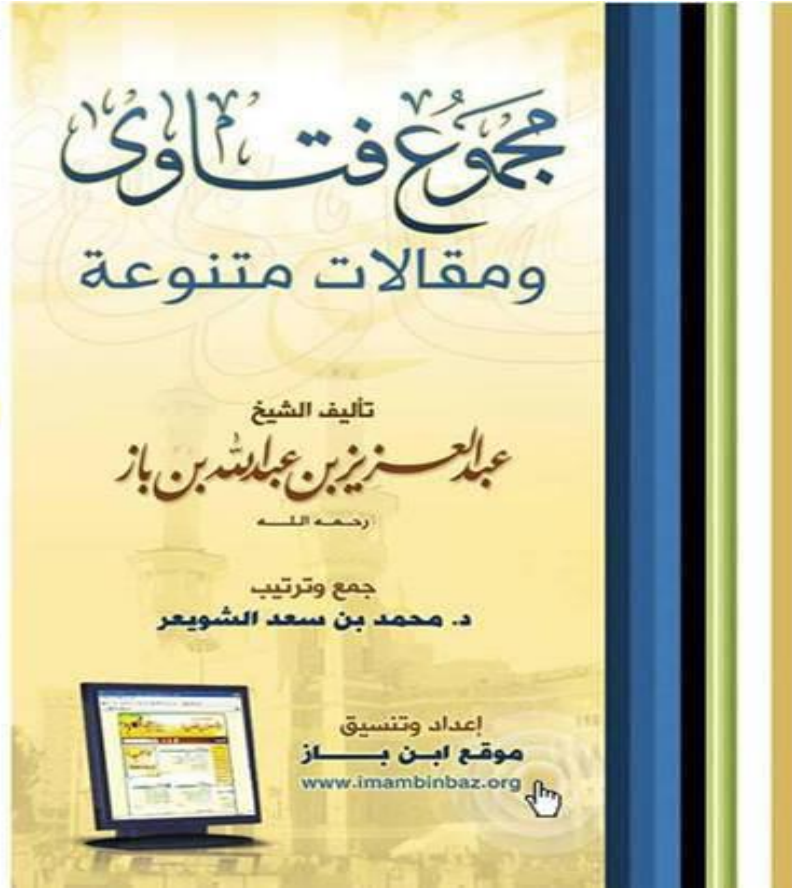
وسعيد بن حبير، وعطاء، وسائر فقهاء مكة، فقد تعقبه المحافظ ابن حجر العسقلاني في ج ٩، ص: ١٧٤ بقوله: "قلت: وفي جميع ما أطلقه نظر. أما ابن مسعود فمستنده فيه الحديث الماضي في أوائل النكاح"^(١).

وقد بينت فيه ما نقله الإسماعيلي من الزيادة فيه المصراحة عنه بالتحريم"^(٢)، وقد أخرج أبو عوانة من طريق أبي معاوية عن إسماعيل بن أبي خالد، وفي آخره (فعلنا، ثم ترك ذلك).

وأما معاوية فأخرجه عبد الرزاق من طريق صفوان بن يعلى بن أمية، أخبرني يعلى بن أمية: أن معاوية استمتع بامرأة بالطائف، وإسناده صحيح، لكن في رواية أبي الزبير عن حابر عند عبد الرزاق أيضاً: أن ذلك كان قديماً، ولفظه: (استمتع معاوية

(١) في باب (ما يكره من التل والحمام). قال البحاري هناك: "حدثنا قتيبة بن سعيد، حدثنا حرير عن إسماعيل، عن قيس قال: "قال عبد الله: كنا نروى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وليس لنا شيء، قلنا: ألا نحصى؟ فهنا عن ذلك، لم نحصى أن نكح المرأة بالبر، ثم قرأ علينا: يا أيها الذين آمنوا لا تحرموا طيبات ما أحل الله لكم ولا تحرموا ما أحل الله إلا ما تب للعدين".

(٢) قال المحافظ هناك في ص: ١١٩: "ابن الإسماعيلي قال: "وقع في رواية أبي معاوية عن إسماعيل بن خالد "فعله، ثم ترك ذلك"، وقال الإسماعيلي: "وفي رواية لابن عبيد عن إسماعيل: "ثم حساه لزمها بعد"، وفي رواية لعمر بن إسماعيل: "ثم نسخ".

. سيد عباس: وقتی معاویہ ہم بہ متعہ (زناى شرعى به قول وهابيون) دچار ميشود . .!!

. ترجمه متن رنگی: همانا معاویہ با زنى در طائف صیغه نمود

. بن باز: و اسناد این روایت صحیح است

سيد عباس: معاویہ کسی که تابع بدعت بوده و زنا می کرده

سيد عباس: شاید هم به دستور ابوحنیفه عمل می کرده

رجل استأجر امرأة ليزني بها فزنى بها فلا حد عليهما فى قول أبى حنيفة

. اگر کسی زنى را برای زنا اجاره کند و با او زنا کند، حدی بر او نیست

المبسوط للسرخسى، ج ٩، ص ٥٨

سید عباس: اتفاقاً پیامبر عمر را رسوا کرد اما بحث اینجاست که بر اسلام فتنه ها
تقریر شده بود و در این فتنه هم هر کسی تابع فتنه هست

سید عباس: و بعضی ها هم تابع حقیقت هستند

الهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم

پیامده گاه حضرت ابوالفضل